

## МОТИВИ

по НОХД № 4104/2021 г. ПРС, XXVI н.с.

Районна Прокуратура - П. е повдигнала обвинения против подсъдимите АНГ. Т. В. с ЕГН: \*\*\*\*\* и М. СТ. АНГ. с ЕГН: \*\*\*\*\* за извършено от тях престъпление по чл. 194, ал. 3, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 НК за това, че на 18.04.2020 г. в с. Б., обл. П. в съучастие и двамата като съизвършители са отнели чужди движими вещи – 48 килограма метални отпадъци /желязо/ на стойност 8,16 лева и 10 килограма цветни метални отпадъци /алуминий/ на стойност 6 лева или всичко на обща стойност 14,16 лева, от владението на Т. КР. КР. с ЕГН: \*\*\*\*\*, без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвоят, като деянието представлява маловажен случай.

В провело то се разпоредително заседание прокурорът намира, че делото е подсъдно на съда, като в хода на досъдебното производство не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. С оглед изявената позиция на подсъдимите, предлага производството по делото да протече по реда на глава 27 НПК. В провело то се съдебни прения намери, че обвинението е доказано по безспорен и категоричен начин, поради които поиска на подсъдимия В. да бъде наложено наказание „лишаване от свобода“, а по отношение на подсъдимия А. да бъде наложено административно наказание „глоба“.

Пострадалият Т. КР. КР. редовно уведомен за насроченото разпоредително заседание с разяснени права да се конституира като страна в процеса не се яви.

Назначеният служебен защитник на подсъдимия В. – адв. К. в провело то се разпоредително заседание заяви, че в хода на досъдебното производство няма допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, като заяви, че с оглед позицията на неговия доверител желае производството по делото да протече по реда на глава 27 НПК с признаването на фактите и обстоятелствата от обвинителния акт. По време на съдебните прения посочи, че е съгласен с казаното от представителя на държавното обвинение.

Подсъдимият АНГ. Т. В. изрази съгласие с казаното от своя защитник, като по време на последната си дума поиска минимално наказание.

Назначеният служебен защитник на подсъдимия А. – адв. Т. в провело то се разпоредително заседание заяви, че в хода на досъдебното производство няма допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, като заяви, че с оглед позицията на нейния доверител желае производството по делото да протече по реда на глава 27 НПК с признаването на фактите и обстоятелствата от обвинителния акт. По време на съдебните прения посочи, че е съгласна с казаното от представителя на държавното обвинение.

Подсъдимият М. СТ. АНГ. изрази съгласие с казаното от своя

защитник, като по време на последната си дума поиска минимално наказание.

Съдът след преценка на събраните по делото доказателства, преценени по отделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Подсъдимият АНГ. Т. В. с ЕГН \*\*\*\*\* е роден на \*\*\*\* г. в с. Б., общ. Р., обл. П., живущ в с. Б., общ. Р., обл. П., ул."О." № 24, към момента изтърпяващ наказание лишаване от свобода в Затвора-гр. П., \*\*\*\*, български гражданин, неграмотен, безработен, неженен, осъждан.

Подсъдимият М. СТ. АНГ. с ЕГН \*\*\*\*\* е роден на 27.02.2001г. в гр. Чирпан, обл. Стара Загора, живущ в с. Б., общ. Р., обл. П., ул. „О.“ № 22, \*\*\*\*, български гражданин, неграмотен, неженен, безработен, неосъждан.

Пострадалият Т.К. притежавал селскостопански имот с площ около два декара в с. Б., общ. Р., обл. П.. В него имало изградени две постройки-обори, в които преди години били отглеждани прасета. Бил ограден с ограда, която на места била разрушена и достъпът до него можел да бъде осъществен безпрепятствено. Към 2020г. имотът бил запустял и не се ползвал по предназначение.

На 18.04.2020г. подсъдимият АНГ. Т. В. и М. СТ. АНГ. отишли с каруца до имота на свидетеля Т.К., откъдето взели и изнесли 48 кг отпадъчно желязо и 10 кг алуминиеви метални отпадъци. Натоварили металите в каруцата и се отдалечили от имота на Т.К., установявайки свое владение върху отнетите вещи. Същият ден двамата отишли в базата за изкупуване на скрап на „Никметал-М“ ЕООД, находяща се в гр. Р., кв. „Г.Н.“, ул. „И.“ № 4 и продали откраднатите от тях отпадъчни метали срещу общата сума от 12,74 лева. После разделили получените пари помежду си.

В хода на съдебното следствие била назначена и изготвена стоково-оценъчна експертиза. Видно от заключението на същата се установява, че общата стойност на инкриминираните вещи по средно пазарни цени към датата на извършване на деянието е 14,16 лева, от които 8,16 лева е общата стойност на отпадъчното желязо, а стойността на алуминиевите отпадъци е 6,00 лева.

Горната фактическа обстановка, Съдът приема за безспорно и категорично установена от обясненията на подсъдимите В. и А., дадени в хода на досъдебното и съдебното производство, които се кредитират от настоящия съдебен състав, доколкото същите кореспондират изцяло с останалия доказателствен материал. В тази насока са и показанията на разпитаните в хода на досъдебното производство свидетели: Т.К., Д.К. и М.Ш..

Тези гласни доказателствени средства в своята съвкупност създават пълна, точна и ясна картина на събитията от процесната дата. Същите са логични, последователни, вътрешно безпротиворечиви и кореспондиращи с останалия доказателствен материал, в това число и с обясненията на подсъдимите. Всички те приобщават относими факти и обстоятелства във връзка с гореизложената фактическа обстановка, в зависимост от това на

каква част от протеклите събития съответните лица са станали преки очевидци, като по този начин пряко установяват обстоятелствата, както във връзка със съставомерните признаци на процесното престъпление – дата, място, механизъм, така и с авторството на деянието.

Съдът кредитира и събраните по делото писмени доказателствени средства, тъй като същите са относими, допустими и допринасят за установяването на фактическата обстановка и разкриване на обективната истина - справка съдимост, характеристична справка, докладни записки, протокол за доброволно предаване, протокол за оглед, протокол за разпознаване на лице.

От справката за съдимост се установява, че подсъдимият А.В. в осъждан общо четири пъти, включително и на „лишаване от свобода“.

От справката за съдимост на подсъдимия М.А. се установява, че същият е неосъждан.

От постъпилите справки от РП гр. П. и РУ Р. се установява, че по отношение на подсъдимия М.А. не е била прилагана разпоредбата на чл. 218б НК.

От представената по делото вносна бележка се установява, че свидетелят М.А. е внесъл по сметка на РС гр. П. сумата в размер от 14.16 лева, представляваща възстановени вреди на пострадалия Т.К..

От изготвените в хода на досъдебното производство характеристични справки се установява, че подсъдимите А. и В. са с отрицателни характеристични данни.

Съдът кредитира и заключението на изготвената в хода на досъдебното производство оценъчна експертиза, като компетентно изготвено, с необходимите професионални познания и опит в съответната област, неоспорено от страните и съответстващо на събрания по делото доказателствен материал, видно от което стойността на отнетите вещи е в размер от 14.16 лева.

Настоящият съдебен състав намира, че съвкупният доказателствен материал е в пълно съответствие с направените самопризнания от подсъдимите. В този смисъл следва да се посочи, че при анализа на събраните по делото гласни доказателствени средства (свидетелски показания и обяснения на подсъдимите), настоящият съдебен състав констатира, че същите се намират в отношение на пълно съответствие и препокриване, поради което и доколкото фактическата обстановка по делото не се оспорва по същество, тъй като производството по делото протече по реда на чл. 371, т. 2 НПК и доколкото доказателствата са еднопосочни и безпротиворечиви, не се налага самостоятелният им анализ.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав достига до следните правни изводи:

Съдът приема от правна страна, че с деянието си подсъдимият АНГ. Т. В. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл. 194 ал. 3 вр. ал.1 вр. чл. 20 ал.2 вр. ал.1 от НК, за това, че: на

18.04.2020г. в с. Б., обл. П., в съучастие като съизвършител с М. СТ. АНГ. ЕГН \*\*\*\*\*, е отнел чужди движими вещи - 48 килограма метални отпадъци /желязо/ на стойност 8,16 лева и 10 килограма цветни метални отпадъци /алуминий/ на стойност 6,00 лева или всичко на обща стойност 14,16 лева, от владението на Т. КР. КР. ЕГН \*\*\*\*\*, без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвои, като деянието представлява маловажен случай.

От обективна страна - с действията си подсъдимият, е реализирал признаците от състава на престъплението "кражба", тъй като с присвоително намерение е отнел посочените вещи, без съгласието на пострадалия Т.К., като е прекъснал досегашното владение върху тях и е установил своя фактическа власт. Налице е отнемане на чужди движима вещи от владението на собственика им, т.е. налице е прекъсване на фактическата власт на последните и установяване на трайна такава от страна на подсъдимия. Подсъдимият е установил трайно фактическо владение върху вещите, като те са преминали от патримониума на Т.К. в този на подсъдимите. Отнемането е извършено с намерение вещта да бъде противозаконно присвоена, свидетелство за което е и обстоятелството, че след отнемането на същите, подсъдимите са се разпоредители с тях като са ги предали в пункт за изкупуване на вторични суровини.

Случаят е маловажен. Разпоредбата на чл. 93, т. 9 НК предвижда, че такъв е този при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид.

В конкретния случай става въпрос за макар и осъждано лице, стойността на инкриминираните вещи е в размер от 14.16 лева.

Деянието е извършено в съучастие с другия подсъдимия по делото М.А., като и двамата са действали като съизвършители

От субективна страна – престъплението е било извършено с пряк умисъл, с целени и настъпили общественоопасни последици. Престъпният умисъл е формиран в съзнанието на извършителя, който е осъзнавал, че отнема вещ, която не е била негова, след което е било налице и последващо разпореждане с нея.

Подсъдимият е съзнавал общественоопасния характер на деянието - неговата противоправност, запретеност и наказуемост. Съзнавал е и общественоопасните последици, които деянието му причинява в обективната действителност и е желал и целял тяхното настъпване. Същият е знаел, че отнемането на чуждата вещ е противозаконно, но независимо от това е направил всичко възможно за постигане на негативния резултат, искайки и насочвайки всичките си усилия за неговото настъпване.

#### По въпроса за вида и размера на наказанието:

Разпоредбата на чл. 194, ал. 3, вр. ал. 1 НК предвижда, че за маловажни случаи на кражба наказанието е лишаване от свобода до една година или

пробация или глоба от сто до триста лева.

Това са три алтернативни наказания, като при определяне на това какъв вид да бъде и в какъв размер, Съдът следва да се ръководи от личната и генералната превенция, както и от целите на наказанието предвидени в чл. 36 НК.

Настоящият съдебен състав намира, че най-подходящото наказание, което следва да се наложи на подсъдимия се явява наказанието „лишаване от свобода“.

Като отегчаващи вината обстоятелства се отчетоха обремененото съдебно минало и отрицателните характеристични данни. Като смекчаващи вината обстоятелства се отчетоха, указаното съдействие на разследващите органи още в хода на досъдебното производство за разкриване на обективната истина по делото, изказаното съжаление за случилото се и ниската стойност на инкриминираната вещ.

Ето защо, Съдът достигна до извод, че най-подходящото по вид и размер наказание по отношение на подсъдимия се явява наказанието „лишаване от свобода“ за срок от шест месеца, доколкото обаче производството по делото протече по реда на чл. 373, ал. 2 НПК, то на основание чл. 58а, ал. 1 НК на подсъдимия В. беше наложено наказание след редукцията с 1/3 в размер от четири месеца „лишаване от свобода“, което на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, буква „Б“ НК да се изтърпи при първоначален строг режим.

Съдът приема от правна страна, че с деянието си подсъдимият М. СТ. АНГ. не е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл. 194 ал. 3 вр. ал.1 вр. чл. 20 ал.2 вр. ал.1 от НК, за това, че: на 18.04.2020г. в с. Б., обл. П., в съучастие като съизвършител с АНГ. Т. В. ЕГН \*\*\*\*\*, е отнел чужди движими вещи - 48 килограма метални отпадъци /желязо/ на стойност 8,16 лева и 10 килограма цветни метални отпадъци /алуминий/ на стойност 6,00 лева или всичко на обща стойност 14,16 лева, от владението на Т. КР. КР. ЕГН \*\*\*\*\*, без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвои, като деянието представлява маловажен случай, поради което и на основание чл. 304 от НПК беше оправдан по повдигнатото му обвинение в този смисъл и на основание чл. 218б НК му беше наложено административно наказание „глоба“ в размер от 100 лева.

Разпоредбата на чл. 218б, ал. 1 НК е в насока, че за деяния по чл. 194, ал. 3, чл. 195, ал. 4, чл. 204, буква "а", чл. 206, ал. 1 и 5 и чл. 207 и за вещно укривателство във връзка с тях, когато стойността на предмета е до размера на две минимални работни заплати за страната, установени към датата на извършване на деянието, наказанието е глоба от сто до триста лева, налагана по административен ред, ако предметът на престъплението е възстановен или заместен.

В конкретния случай, подсъдимият А. беше предаден на съд за извършено от него деяние по чл. 194, ал. 3 НК, като това е извършена кражба

и случаят е маловажен.

Видно от представената по делото бележка се установява, че щетите по делото в размер от 14,16 лева бяха възстановени на пострадалия Т.К..

От друга страна не е налице и забраната посочена в чл. 218б, ал. 2 НК, а именно деецът в продължение на една година е извършил две или повече деяния, общата стойност на предмета на които е над сто и петдесет лева - деецът да е осъждан за такова престъпление, както и ако му е налагано административно наказание за такова деяние и не е изтекла една година от извършването му, както и предметът на деянието е оръжие, боеприпаси за огнестрелно оръжие, взривни, отровни или наркотични вещества, пиротехнически изделия, бойна и друга специална техника. Видно от справката за съдимост се установи, че М.А. е неосъждан, като от изисканите справки от РП гр. П. и РУ Р. се установи, че по отношение на него друг път не е била прилагана разпоредбата на чл. 218б, ал. 1 НК.

Ето защо, на подсъдимия А. беше наложено административно наказание „глоба“ в размер от 100 лева.

По разноските:

С оглед признаването на подсъдимите за виновни на основание чл. 189, ал. 3 НПК същите бяха осъдени да заплатят по сметка на ОДМВР гр. П. сумата в размер от 73,20 лева, представляващи разноски по делото, или по 36,60 лева за всеки подсъдим.

По изложените съображения, Съдът постанови присъдата си.

**РАЙОНЕН СЪДИЯ:**